

Svar:

Indenrigsministeriet kan på en række punkter tilslutte sig den i Viborg amtsråds skrivelse af 27. april 1983 fremførte argumentation.

Indenrigsministeriet finder dog, at en stillingtagen til det samlede udligningsniveau må bero på en vurdering af, hvor store midler et flertal i folketinget ønsker overført fra en del af landet til en anden.

Indenrigsministeriet skal endvidere bemærke, at den præference for et beskedent serviceniveau, der efter amtsrådets opfattelse findes i mange jyske kommuner, næppe kan have nogen selvstændig betydning for vurderingen af, hvor stor udligningen bør være, men at det selvfølgelig bør tilstræbes, at et lavt serviceniveau fører til et lavt beskatningsniveau.

Spørgsmål 68:

Ministeren bedes tilstille udvalget en tabel, svarende til tabel 67 i besvarelsen af spørgsmål 67, men hvor der i kolonne 7 (samt 9) er regnet med, at der i de kommuner, som ligger under 80 pct. af landsgennemsnittet, udlignes med 80 pct.

Svar:

I vedlagte tabel 68 viser kolonne (1) det skønnede beskatningsniveau i 1984 forud for L 151 for de enkelte kommuner. Kolonne (2) illustrerer de samlede ændringer som følge af lovforslaget, og af kolonne (3) fremgår det deraf fremkomne beskatningsniveau. Kolonnerne (1), (2) og (3) svarer til lovforslagets bilag 1, kolonne (1), (8) og (9).

Virkningerne af at korrigere for regionale pris- og lønforskelle i den primærkommunale udligning fremgår af kolonne (4). Det ses, at den isolerede virkning heraf er gevinster (÷) for kommuner i hovedstadsområdet, typisk af størrelsen 0,2–0,4 procentpoints, og tilsvarende tab (+) for kommuner ude i landet. Kolonne (5) viser det således ændrede beskatningsniveau. Om overvejelserne om en regional pris- og lønkorrektio n i udligningssystemet henvises til svaret på spørgsmål 13. Det fremhæves, at der endnu ikke findes et fuldt tilfredsstillende mål for forskellige i pris- og lønniveau. Dette var bl.a. baggrunden for, at folketinget ikke kunne tilslutte sig en sådan

korrektio n, da denne i 1975–76 blev behandlet.

I kolonne (6) vises den isolerede effekt, d.v.s. i forhold til kolonne (5), af at hæve beskatningsgrundlaget, således at ingen kommune har et beskatningsgrundlag, der er mindre end 80 pct. af landsgennemsnittet, jfr. spørgsmål 62.1. Det beløb, der anvendes hertil, er modregnet i statstilskuddet. Da udligningen foretages efter, at der er foretaget en korrektio n af regionale pris- og lønforskelle, bliver tab/gevinst for de enkelte kommuner noget mindre end i svaret på spørgsmål 62.1., men tendensen er stadig uændret. Kommuner med et beskatningsgrundlag på under 80 pct. af landsgennemsnittet vil således få en gevinst, der for de »fattigste« andrager ca. 2 procentpoints, mens de øvrige kommuner vil få tab på 0,07 procentpoints. Det fremkomne beskatningsniveau fremgår af kolonne (8). Der er ikke taget hensyn til overudligningsbestemmelsen (§ 11), der dog kun omfatter Hørsholm.

Af kolonne (7) fremgår de ændringer i beskatningsniveauet, ligeledes i forhold til kolonne 5, der følger af at ændre udligningssystemet, således at der under 80 pct. af landsgennemsnittet udlignes 80 pct., og mellem 80 pct. og landsgennemsnittet fortsat er 50 pct. og over gennemsnittet sker en forhøjelse til ca. 53 pct., således at ordningen bliver rent mellemkommunal. Det således ændrede beskatningsniveau i forhold til kolonne (5) fremgår af kolonne (9). Det skal bemærkes, at overudligningsbestemmelsens virkninger ikke er medtaget.

Det fremgår af tabellen (kolonne 4) at hovedstadskommunerne har en betydelig gevinst ved korrektio nen for geografiske pris- og lønforskelle, men lider et mindre tab ved den særlige tilskudsordning for de fattigste kommuner (kolonne 7).

Forskellen mellem tab og gevinst svarer – for hovedstadsområdet under ét – omtrent til tabet som følge af lovforslaget, således at hovedstadsområdet ville få en næsten uændret byrdefordelmæssig stilling, hvis begge de i spørgsmålet omtalte forslag gennemførtes.

De fattigste kommuner har omvendt tab som følge af pris- og lønkorrektio nen, men gevinst som følge af det særlige tilskud. For kommuner med beskatningsgrundlag lidt under 80 pct. af gennemsnittet er det samlede